

[Socialministeren]

må heller ikke forhindre politiet i at udføre sit samfunds nødvendige arbejde.

Der er således en mulighed for at standse den automatiske udbetaling af kontanthjælp, hvis der er mistanke om, at pågældende er gået under jorden for at unddrage sig strafforfølgning eller afsoning. Der er i disse situationer ikke herudover noget hensyn at tage til tillidsforholdet mellem klient og sagsbehandler. Det er ikke en kommunal forvaltningsopgave at beskytte en eftersøgt person.

På denne baggrund finder jeg ikke anledning til at ændre bistandslovens regler.

Formanden:

Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at svartiden er to minutter.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg takker ministeren for svaret, men jeg savner måske et helt klart tilsagn om, hvordan ministeren vil sikre, at man i socialforvaltningen får de oplysninger, som er nødvendige – altså oplysningerne om, at her er der en mand eller kvinde, som er eftersøgt af politiet, og derfor skal bistandshjælpen stoppes. Er der lavet en aftale med justitsministeren, således at politiet automatisk sender oplysninger over til det lokale socialkontor om, at her er der en eftersøgt, og så stopper socialkontoret udbetalingen?

For alt det andet er fine og rigtige ord, men det løser jo ikke problemet, så vidt jeg kunne høre.

Svend Erik Hovmand (V):

Det er nøjagtig den samme problemstilling, som jeg . . .

Formanden:

Jeg er ikke sikker på, at hr. Svend Erik Hovmands mikrofon var sluttet til. Det vil jeg bede hr. Svend Erik Hovmand være opmærksom på næste gang, han eventuelt stiller spørgsmål. Hvis ikke man er på mikrofonanlægget, går talen ikke ind på båndet, så jeg vil bede hr. Svend Erik Hovmand om at gentage sit spørgsmål.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg tror, teknikken skulle fungere nu.

Jeg vil gerne føje et nyt spørgsmål til det, som netop er stillet til socialministeren. Vil socialministeren på baggrund af det svar, socialministeren netop har givet, tage anledning til at henvende sig til landets kommuner og give meddelelse om den nye praksis, som socialministeren her har redegjort for.

Jeg har som bekendt stillet et spørgsmål til justitsministeren for at få afklaret Justitsministeriets holdning til denne efter min opfattelse groteske situation, og jeg spørger altså nu: Er det sådan, at man i socialforvaltningerne fra Socialministeriet vil få besked på, at man i tilfælde af, at en eftersøgt får bistandshjælp, kan iværksætte den procedure, som går på, at man indkalder vedkommende til forvaltningen?

Socialministeren (Yvonne Herløv Andersen):

. . . hvis forbrydelsen er af et sådant omfang, at hensynet til . . .

Formanden:

Jeg er bange for, at ministeren bliver nødt til at begynde forfra med sit svar. Man skal være helt sikker på, at mikrofonen er tilsluttet, og det vil sige, at den grønne lampe skal lyse.

Socialministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Det vil jeg gerne. Jeg takker for vejledningen.

Det, jeg ville sige, var, at i visse tilfælde går hensynet til offentligheden og arten af den forbrydelse, som den eftersøgte har begået, jo forud for de sociale hensyn, det er klart, og i de tilfælde er der ikke noget problem.

Men generelt vil jeg sige, at jeg ved, der er tvivl i forbindelse med disse sager. Der er også tvivl om, hvad der egentlig hører med under vejledningen vedrørende tavshedspligt, og hvordan den bliver fortolket, og hvor stramt den bliver fortolket. Det problem vil jeg meget gerne tage op og kigge på og så revidere vejledningen, således at den kan løse nogle af de problemer, som vi alle sammen er interesseret i at få løst, fordi det er uacceptabelt.

Helge Adam Møller (KF):

Hvis jeg forstod ministerens svar rigtigt, så vil ministeren nu sikre, at socialforvaltningen indkalder en sådan person, som vi taler om, og derefter stopper hjælpen, under forudsætning af at man får en henvendelse fra politiet. Hvis det er korrekt opfattet, så er jeg glad for det.